

PM 2003 RI+V (Dnr 111-3492/2002)

Överklagande av kommunfullmäktiges beslut den 6 december 2002, § 3, om Stockholms stads budget för 2003 med inriktning för 2004 och 2005

Remiss från Länsrätten i Stockholms län

Remisstid 12 september 2003

Borgarrädsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

1. Som stadens yttrande över besvären inges och återopas förslaget från stadsledningskontorets juridiska avdelning (bilaga 1 till promemorian).
2. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Föredragande borgarråden Annika Billström och Leif Rönngren och anför följande.

Bakgrund

Per-Ola Larsson och Jan Björklund har överklagat rubricerat beslut av kommunfullmäktige. Länsrätten har förelagt staden att senast den 12 september 2003 yttra sig över överklagandena.

Länsrätten (*bilaga 2*) har förelagt kommunstyrelsen att yttra sig över Per-Ola Larssons överklagande (*bilaga 3*) och Jan Björklunds överklagande (*bilaga 4*) av fullmäktiges beslut den 26 november 2003, § 3, om budget 2003 för Stockholms stad med inriktning för 2004 och 2005.

Per-Ola Larsson yrkar att kommunfullmäktiges beslut upphävs. Som grund för talan gör han gällande att Stockholms kommun inte har samverkat med handikapporganisationerna och landstinget för planeringen av 2003 års verksamhet för psykiskt funktionshindrade medborgare i budgetprocessen enligt 5 kap 8 § socialtjänstlagen. Han hävdar vidare att staden inte har tillämpat den s.k. likställighetsprincipen enligt 2 kap 2 § KL för stadens funktionshindrade medborgare.

Jan Björklund yrkar att fullmäktiges beslut upphävs i den del som avser inrättande av Stockholms stads kompetensfond. Han gör gällande att det inte kan anses vara förenligt med god ekonomisk hushållning att på kort tid förbruka kommunens förmögenhet som är ihopsamlad under generationer. Vidare anser han att förfaringssättet dessutom måste anses vara ett sätt att kringgå balanskravet.

Remisser

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret (SLK) där det handlagts av juridiska avdelningen.

Våra synpunkter

Vi föreslår med hänvisning till vad som anförts att kommunstyrelsen beslutar följande

1. Som stadens yttrande över besvären inges och åberopas förslaget från stadsledningskontorets juridiska avdelning (bilaga 1 till promemorian).
2. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Stockholm den 29 augusti 2003

ANNIKA BILLSTRÖM LEIF RÖNNGREN

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådens förslag.

Reservation anfördes av borgarråden *Kristina Axén Olin* och *Sten Nordin* (båda m) enligt följande.

Vi föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta
att såsom svar till länsrätten i Stockholm överlämna och åberopa följande.

Finansborgarrådet anför, med hänvisning till stadsjuristen, att överklagandet endast avser budgetbeslutet för 2003, och inte den rad av följdbeslut som därefter möjliggjort skapandet av kompetensfonden. Vidare anfördes att balanskravet uppfylls eftersom tabellen på sid 15 i budgeten uppvisar att intäkterna överstiger utgifterna. Det hävdas att syftet med beslutet redovisas öppet och att kompetenshöjningen är en satsning av engångskaraktär. Det hävdas att satsningen är en ”engångsinvestering” i humankapital.

Syftet med balanskravet

Innebörden av balanskravet, som infördes i Kommunallagen 1997, är att utgifterna i budgeten inte får överstiga intäkterna. Bakgrunden var att många kommuner i Sverige konsekvent gick med underskott och därmed antingen lånefinansierade verksamheten, eller snabbt förbrukade kapital som sparats ihop under lång tid.

Finansborgarrådet hävdar att budgeten är i balans eftersom tabellen på sid 15 utvisar balans. Mot detta måste dock anföras att sidan 15 inte utvisar hela budgeten. De utgifter som avses betalas av den s.k. kompetensfonden finns inte med i tabellen på sid 15. Kompetensfonden är i stället beskriven på sid 34. Det faktum att tabellen utvisar balans, kan knappast anses uppfylla lagens balanskrav, eftersom väsentliga utgiftsposter inte är upptagna i tabellen. Lagens balanskrav gäller inte en enstaka tabell, utan budgeten i sin helhet.

I stadsjuristens yttrande redovisas ett citat av det föredragande borgarrådet, vari tydligt framgår att de två miljarderna avses förbrukas under perioden 2003-2006. Det är således inte fråga om att det är avkastningen på de två miljarderna skall förbrukas, utan att det är själva förmögenheten om 2 mdr som skall förbrukas.

Beslutets innebörd

Finansborgarrådet anför att de verkliga dispositionsbesluten togs i det av kommunfullmäktige under våren 2003 godkända bokslutet och inte i det budgetbeslut som är överklagat. Mot detta kan dock anföras att i budgetbeslutet togs det principiella beslutet att avsätta 2 mdr av kommunens kapital till en kompetensfond. I budgeten (sid 34) framgår:

”För kompetenshöjande åtgärder reserveras 2,0 mdr av stadens eget kapital i samband med bokslut för år 2002.

Kommunstyrelsen skall samordna de aktiviteter som görs inom ramen för stadens satsning på kompetenshöjande åtgärder. Kommunstyrelsen får därför i uppdrag att ta fram handlingsplaner i samråd med berörda nämnder, där de olika satsningarna preciseras i tid och resurser. Därefter beviljas medel utifrån handlingsplanen till berörda nämnder. Satsningarna skall särredovisas från stadens övriga verksamhet.”

Av beslutet framgår således att medel skall betalas ut och dessa skall särredovisas. Särredovisningen sker, eftersom dessa medel inte skall belasta utgiftssidan i budgeten på sid 15, eftersom det då är uppenbart att budgeten inte är i balans.

Att det är beslutet i budgeten som skall prövas rättsligt är självklart, eftersom kommunallagens balanskrav inte gäller ett bokslut. Det kan heller inte vara rimligt att det är möjligt att kringgå kommunallagens balanskrav genom att dela upp besluten i så många olika delbeslut vid olika tillfällen att ett överklagande för att pröva om balanskravet har kringgåts, i praktiken inte låter sig göras. Budgetbeslutet måste förutsättas innehålla alla de komponenter som gör att det är möjligt att pröva om tex balanskravet uppfylls.

Vad är en investering?

För den enskilde och för samhället i vid mening kan naturligtvis utbildning ses som en investering. Det blir dock helt orimligt om kostnader för utbildning och fortbildning i en kommunal budget inte betraktas som driftskostnader utan som investeringskostnader. I så fall kan ju hela budgeten för Stockholms skolväsende (ca 11 mdr) lyftas ut ur den kommunala driftsbudgeten (särredovisas) och finansieras genom att kommunen förbrukar sitt egna kapital och genom att kommunen tar upp lån. Att definiera utbildning som en investering i kommunalekonomisk mening, gör ju balanskravet helt innehållslöst, och kan inte ha varit lagstiftarens målsätt. De fyra målen som nämns i kommunfullmäktiges beslut angående kompetensfonden (sid 34) kan inte anses vara av engångskaraktär. Dessa fyra mål har funnits med i alla kommunala budgetbeslut under överblickbar tid, även om den exakta ordalydelsen i målformuleringarna har varit olika. Det syften som kompetensfonden är avsedd för kan därför knappast anses vara ovanliga. Tvärtom har såväl Stockholms kommun, som övriga kommuner och alla andra större arbetsgivare i Sverige ständigt pågående fortbildningsprojekt för att säkerställa tillräcklig kompetens på sin personal.

Slutsatser

Kommunfullmäktiges beslut att ”särredovisa” kompetensfondens utgifter är ett sätt att kringgå balanskravet i kommunallagen. Visserligen uppvisar tabellen på sid 15 balans, men kompetensfondens utgifter på i genomsnitt 500 miljoner kronor per år i fyra år redovisas utanför denna tabell.

För att motivera ”särredovisningen” anför kommunen att utgifterna är unika och av engångskaraktär. Sanningen är dock att de fyra mål som anges inte på något sätt är unika, utan en normal del i såväl Stockholms kommuns som andra kommuners verksamhet.

Hela konstruktionen med en särskild fond som särredovisas innebär att i beslutet om budget 2003 så planeras utgifterna överstiga intäkterna. Detta utan att några synnerliga skäl för detta kan anses föreligga. Budgeten strider därmed mot kravet på balans i 8. Kap, 4 §, 3:e st i Kommunallagen.

ÄRENDET

Per-Ola Larsson och Jan Björklund har överklagat rubricerat beslut av kommunfullmäktige. Länsrätten har förelagt staden att senast den 12 september 2003 yttra sig över överklagandena.

Länsrätten (bilaga 2) har förelagt kommunstyrelsen att yttra sig över Per-Ola Larssons överklagande (bilaga 3) och Jan Björklunds överklagande (bilaga 4) av fullmäktiges beslut den 26 november 2003, § 3, om budget 2003 för Stockholms stad med inriktning för 2004 och 2005.

REMISSER

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande av den 15 augusti 2003 har i huvudsak följande lydelse.

Sammanfattning

Per-Ola Larsson och Jan Björklund har överklagat rubricerat beslut av kommunfullmäktige. Länsrätten har förelagt staden att senast den 12 september 2003 yttra sig över överklagandena. Förslag till svar bifogas detta tjänsteutlåtande.

Ärendets beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret (SLK) där det handlagts av juridiska avdelningen.

Bakgrund

Länsrätten har förelagt kommunstyrelsen att yttra sig över Per-Ola Larsson överklagande (bil.3) och Jan Björklunds överklagande (bil.4) av fullmäktiges beslut den 26 november 2003, § 3 om budget 2003 för Stockholms stad med inriktning för 2004 och 2005.

Per-Ola Larsson yrkar att kommunfullmäktiges beslut upphävs. Som grund för talan gör han gällande att Stockholms kommun inte har samverkat med handikapporganisationerna och landstinget för planeringen av 2003 års verksamhet för psykiskt funktionshindrade medborgare i budgetprocessen enligt 5 kap 8 § socialtjänstlagen. Han hävdar vidare att staden inte har tillämpat den s.k. likställighetsprincipen enligt 2 kap 2 § KL för stadens funktionshindrade medborgare.

Jan Björklund yrkar att fullmäktiges beslut upphävs i den del som avser inrättande av Stockholms stads kompetensfond. Han gör gällande det inte kan anses vara förenligt med god ekonomisk hushållning att på kort tid förbruka kommunens förmögenhet som är ihopsamlad under generationer. Vidare anser han att förfaringssättet dessutom måste anses vara ett sätt att kringgå balanskravet.

Stadsledningskontorets svar

Stadens inställning framgår av bifogat förslag till svar. Stadsledningskontoret föreslår att bifogat förslag inges till länsrätten som svar.

Bilagor

Bilaga 1	Förslag till svar
Bilaga 2	Länsrättens föreläggande
Bilaga 3	Per-Ola Larssons överklagande
Bilaga 4	Jan Björklunds överklagande

Länsrätten i Stockholms län
Rotel 225
BOX 171 06
104 62 STOCKHOLM

Mål nr. 333-03; Per-Ola Larsson och Jan Björklund ./.. Stockholms stad angående laglighetsprövning enligt kommunallagen m.m.

Per-Ola Larssons överklagande

Kommunfullmäktige i Stockholms stad har förelagts att yttra sig över Per-Ola Larssons överklagande såvitt det avser de av honom upptagna frågorna om iakttagande av samverkan enligt 5 kap 8 § socialtjänstlagen (SoL) och den så kallade likställighetsprincipen i 2 kap 2 § kommunallagen (KL) med avseende på stadens budgetbeslut för år 2003.

Stockholms kommunstyrelse, nedan staden och som enligt 6 kap 6 § KL äger svara i målet, bestrider överklagandet, anför med anledning av föreläggandet följande.

Vid sammanträde den 6 december 2002, vid vilket kommunstyrelsens förslag till budget för Stockholms stad 2003 och inriktning för 2004 och 2005 behandlades, beslutade Stockholms kommunfullmäktige, § 3, under rubriken "Socialroteln", *omsorg om funktionshindrade* att ansvaret för heminstruktörer skall utredas i samband med utredning om stadens politiska organisation samt i övrigt bifalla kommunstyrelsens förslag samt under rubriken "Socialroteln", *individ- och familjeomsorg* att bifalla kommunstyrelsens förslag. Kommunstyrelsens budget i sin helhet i tryck bifogas detta yttrande.

Per-Ola Larsson yrkar att kommunfullmäktiges beslut upphävs av följande skäl.

Stockholms kommun har inte samverkat med handikapporganisationerna och landstinget för planeringen av 2003 års verksamhet för psykiskt funktionshindrade medborgare i budgetprocessen enligt 5 kap 8 § SoL. Han hävdar vidare att staden inte har tillämpat den s.k. likställighetsprincipen enligt 2 kap 2 § KL för stadens funktionshindrade medborgare. De aktuella beslutet har inte skett under lagarna enligt 1 kap 1 § regeringsformen, d.v.s. de åberopade paragrafer ur socialtjänstlagen.

Per-Ola Larsson synes närmast hänföra sig till grunderna att beslutet inte har tillkommit i laga ordning samt skulle strida mot lag eller annan författning.

I sak får staden anföras följande.

Samverkan

Per-Ola Larsson har flera gånger tidigare överklagat fullmäktiges budgetsbeslut i Stockholms stad och hävdar att beslutet är olagligt med hänsyn till att staden inte samverkat enligt 5 kap 8 § 2 st SoL. I denna paragraf anges att kommunen ska planera sina insatser för människor med fysiska och psykiska funktionshinder och i planeringen samverka med landstinget samt andra samhällsorgan och organisationer.

I bl.a. överklagandet av budgeten 2000 hävdade Per-Ola Larsson att fullmäktiges beslut var olagligt då det stred mot 21 a § SoL (numera 5 kap 8 § SoL). Enligt Per-Ola Larsson hade kommunen inte samverkat med handikapporganisationerna och landstinget.

Länsrätten anförde i dom den 19 maj 2000 (mål nr 18634-99) att den aktuella bestämmelsen är av allmän målsättningskaraktär och saknar direkta rättsverkningar. Länsrätten fann att kommunfullmäktiges beslut om budget för Stockholms stad år 2000 inte omfattas av samverkansskyldigheten enligt nämnda lagrum. Mot bakgrund härav fann rätten att det överklagade beslutet inte kunde upphävas på någon av de i 10 kap 8 § KL angivna grunderna. Länsrätten avlog därför överklagandet. Domen överklagades inte till kammarrätten. Någon ändring av paragrafens innehåll har inte skett sedan länsrätten prövade frågan.

Kommunerna har en betydande frihet att själva besluta om hur samverkan med landstinget och andra organisationer ska gå till. Samverkansskyldigheten med handikapporganisationerna avseende framtagandet av budget sker i Stockholms stad på följande sätt. När nämnderna tar fram sina förslag till budget för den egna verksamheten samverkar de med respektive nämnds handikappråd. Där har råden en möjlighet att lämna ett särskilt uttalande som kan ingå i nämndens förslag till budget. Nämndernas budgetförslag sammanställs därefter av stadsledningskontoret till ett förslag som läggs fram för kommunstyrelsen. Stadens majoritet för därefter en politisk diskussion och lägger slutligen fram ett förslag till budget som slutligen tas av fullmäktige. I denna politiska slutfas sker inte någon samverkan. Sammanfattningsvis sker således det konkreta samverkansarbetet i de nämndanknutna handikappråden. Kommunstyrelsens handikappråd har en annan funktion.

Detta innebär inte att kommunstyrelsens handikappråd står utanför information och möjlighet till diskussion kring dessa frågor. Av handikapprådets protokoll för 2002 framgår bl.a. följande. Den 12 mars 2002 informerades och diskuterades anslaget till handikappomsorgen för stadsdelsförvaltningarna. Den 23 april 2002 gavs informerades och diskuterades om fördelningsnycklar m.m. avseende psykiskt funktionshindrade.

Vad sen gäller samverkan med landstinget sker inte någon samverkan avseende fullmäktiges budget. Något krav på en parallell budgetprocess mellan landstingsfullmäktige och kommunfullmäktige föreligger inte. Samverkan sker dock på nämndnivå och även i samband med individuella beslut.

Såsom länsrätten funnit flera gånger tidigare uppfyller staden sin samverkansskyldighet i enlighet med det aktuella stadgandet. Budgetbeslutet har därför också ”skett under lagarna”. Mot denna bakgrund skall Per-Ola Larssons överklagande avslås i denna del.

Likställighetsprincipen

Per-Ola Larsson har även överklagat stadens budget utifrån den grunden att stadens beslut för stadens funktionshindrade medborgare skulle strida mot den s.k. likställighetsprincipen enligt 2 kap 2 § KL, d.v.s. strider mot lag. Per-Ola Larsson har även tidigare år åberopat denna grund i samband med att han överklagat stadens budget.

I överklagandet av stadens budget för 2002 hävdade Per-Ola Larsson att stadens fördelningsnycklar för fysiskt och psykiskt handikappade kommunmedlemmar missgynnade de psykisk handikappade. Vidare anförde han att nycklarna ger sämre anslag per handikappad i vissa stadsdelar än i andra. Även i detta överklagande anser Per-Ola Larsson att stadens fördelningsnycklar missgynnar de psykisk handikappade och att vissa stadsdelar kan tvingas dra ner på verksamheten.

Länsrätten anförde i dom den 19 november 2001 (mål nr. 11920-01) bl.a. följande.

”Socialtjänstlagens utformning ger kommunerna en betydande frihet att ordna den sociala verksamheten efter egna behov och förutsättningar. Rättsverkningarna av ett budgetbeslut är begränsade och innebär i första hand en lösning av själva skattesatsen. Fullmäktige kan i princip återta eller krympa de anslag som har tilldelats en nämnd. Vidare kan tilläggsanslag beviljas under budgetåret om en ansvarig nämnd visar det behövs för att en lagreglerad verksamhet skall kunna upprätthållas. Det innebär, som staden påpekat, att möjligheterna att angripa budgetens anslagsnivåer genom lagprövningsinstitutet är begränsade.”

Länsrätten ansåg inte att Stockholms stad behandlade sina kommunmedlemmar olika utan saklig grund genom de fördelningsnycklar, som enligt Per-Ola Larsson missgynnar de psykisk handikappade. Budgetbeslutet stred därför inte mot likabehandlingsprincipen i KL. Beslutet stred inte heller mot regeringsformens krav på att den offentliga makten skall utöva under lagarna eller någon annan lag. Länsrätten avslog därför överklagandet. Kammarrätten meddelade inte prövningstillstånd.

Med hänvisning till det här sagda och då klaganden inte heller i övrigt anført någon omständigheter som föranleder att fullmäktiges överklagade beslut är olagligt i något hänseende som avses i 10 kap 8 § KL, yrkar staden att överklagandet avslås även i denna del.

Jan Björklunds överklagande

Stockholms kommunfullmäktige har även förelagts att yttra sig över Jan Björklunds överklagande såvitt det avser följande påstående:

”Dessutom måste förfaringssättet anses vara ett sätt att kringgå balanskravet, i och med att stadens utgifter kommer att överstiga intäkterna så snart kompetensfondens medel börjar utbetalas.”

Staden bestrider Jan Björklunds överklagandet och anför med anledning av föreläggandet följande.

Vid sammanträde den 6 december 2002, vid vilket kommunstyrelsens förslag till budget för Stockholms stad 2003 och inriktning för 2004 och 2005 behandlades, beslutade Stockholms kommunfullmäktige, § 3, att för kompetenshöjande åtgärder reservera 2,0 mdkr av stadens eget kapital i samband med bokslut för år 2002.

Kommunstyrelsens budget i sin helhet i tryck bifogas som nämnts detta yttrande.

Klaganden åberopar bestämmelsen i 8 kap 1 § KL om god ekonomisk hushållning. Denna bestämmelse är en allmänt hållen målsättningsregel. Som framgår av förarbetena, prop 1990/91:117, är avsikten med regeln inte att den skall ligga till grund för domstolsprövning av om kommunala beslut är förenliga med en god ekonomisk hushållning. Regeringen har även uttryckt, prop. 1990/91:117 s. 110 f, att en förvaltningsdomstol inte är lämpad att göra sådana allmänna ekonomiska bedömningar. Staden gör gällande att det överklagade beslutet rör frågan om användandet av stadens ekonomiska resurser och som sådant inte kan prövas inom ramen för en laglighetsprövning. Staden bestrider således redan på denna grund att det överklagade beslutet kan anses strida mot de av klaganden åberopade bestämmelserna i 8 kap KL.

I sak får staden anföras följande. Inledningsvis i denna del konstaterar staden att det överklagade beslutet i sig inte innebär att en faktisk disposition av eget kapital görs. Vid tidpunkten för beslutet i december 2002 var inte bokslutet för år 2002 klart och godkänt av fullmäktige. Dispositionen genomfördes först senare när kommunfullmäktige vid sammanträde den 2 juni 2003, § 17, godkände bokslutet för år 2002 med däri gjord disposition av eget kapital med 2,0 mdkr för inrättande av en Stockholms stads kompetensfond i enlighet med fullmäktiges beslut i budget 2003 (Utlåtande 2003:49 RI, Dnr 123-1428/2003). Frågan om inrättandet av en Stockholms stads kompetensfond behandlades vid fullmäktiges sammanträde den 19 maj 2003, § 22, till vilket kommunstyrelsen anmält ärende rörande Stockholms stads kompetensfond (Utlåtande 2003:45 RV, Dnr 201-534/2003). Enligt anmälan beslutar kommunstyrelsen för egen del bl a att stadsledningskontoret ges i uppdrag att inrätta ett kansli med uppgift att ta fram regelverk och rutiner samt att administrera Stockholms stads kompetensfond. Fullmäktige beslutade vid sammanträdet att lämna anmälan utan erinran. Inget av de nu nämnda besluten, som således fattades i tiden efter det överklagade beslutet, har överklagats.

I vart fall avviker inte det överklagade beslutet från ett godtagbart ekonomiskt handlande. Det står fullmäktige fritt att använda vederlag från försäljning av aktier i Birka Energi AB för en sådan disposition som beslutats. Syftet är en engångsinsats för kompetenshöjande åtgärder, som inte avser den normala driftverksamheten. Detta får anses höra till god ekonomisk hushållning. Något risktagande är det inte fråga om.

Av resultatbudgeten som redovisas på s. 15 i den bifogade tryckta budgeten för år 2003 framgår att budgeten för Stockholms stad utvisar ett överskott om 0,1 mnkr. Budgeten redovisas således i balans. Därigenom är det s.k balanskravet i 8 kap 4 § sista stycket KL uppfyllt.

Klaganden gör gällande att det överklagade beslutet innebär ett ”kringgående” av balanskravet. Staden bestrider att så är fallet. Det är tillåtet enligt KL att besluta om en disposition på det sätt staden gjort. I förslaget till budgeten redovisas vidare öppet syftet med beslutet och de överväganden som ligger till grund härför. Som anförts där är det fråga om en särskilt angelägen satsning av engångskaraktär för kompetenshöjande åtgärder. Syftet är bl a att tillgodose stadens behov av att rekrytera och vidareutbilda personal med målet att långsiktigt sänka eller motverka ökade framtida kostnader för staden. Av kommunstyrelsens ovan nämnda förslag till fullmäktige (Utlåtande 2003:45 RV, Dnr 201-534/2003) om bl a inrättande av ett kansli för administration av Stockholms stads kompetensfond, anför föredragande borgarrådet bl a följande:

”Stockholms stad som arbetsgivare ansvarar för c:a 49 000 anställda inom en mängd olika verksamheter. Alla dessa var och en för sig medverkar till att ge medborgarna i staden tillgång till bra förskolor, skolor, äldreomsorg, handikappomsorg och annan service. Inom en tioårsperiod kommer vi behöva rekrytera c:a 20 000 medarbetare främst beroende på pensionsavgångar och demografiska förändringar. Mot denna bakgrund har kommunfullmäktige fattat ett unikt principbeslut om att avsätta 2 mdkr för utvecklingsinsatser och kompetensutveckling. Detta är en engångsinvestering i utveckling av stadens humankapital under åren 2003-2006, som skall ge en mycket god avkastning i form av bättre service och kvalitet för medborgarna.”

Av uttalandet framgår avslutningsvis att det är fråga om en engångsinsats och en investering för utveckling av stadens humankapital under kommande år. Beslutet påverkar inte på något sätt den normala driftverksamheten. Beslutet strider inte mot bestämmelsen i 8 kap 1 § KL om god ekonomisk hushållning. Inte heller innebär det ett åsidosättande av det s.k balanskravet i 8 kap 4 § sista stycket KL, än mindre ett kringgående härav. Inte heller strider det överklagade beslutet mot någon annan bestämmelse i 8 kap KL.

Sammanfattningsvis har klaganden inte anfört några omständigheter som kan föranleda att det överklagade beslutet skall upphävas på någon av de grunder som anges i 10 kap KL. Med hänvisning till det anförda yrkar staden att överklagandet lämnas utan bifall.

Bilaga

Budget 2003 för Stockholms stad – inriktning för 2004 och 2005 (här ej tryckt)